

VECKOBLADET

22

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1987 13:e årg.

Lösnummerpris 2.00

Fredag den 21 augusti

Välkommen åter,

kära VB-läsare! I luften är det sommar men i skolorna och politiken råder höst, och det är det som räknas.

Blev ni blåsta på sommarvärmen? Trösta er då med att läsa om dem som var lyckliga i lottade, nämligen vpk-vandrar i Toscana. Även i andra stycken är detta nummer tillbakablickande eftersom det finns en del att kommentera från de VB-fria veckorna. Men i fortsättningen ska vi leva i nuet. För detta ford-
ras läsarnas hjälp: skriv, tipsa, rita — skäll gärna men framför allt skriv!

För att tillgodose en gammal önskan från mognare VB-läsare sätter vi i fortsättningen tidningen med den större stil som vi provade ibland under våren. Även nya illustrationer är på gång, fast vi uppger naturligtvis inte våra stolta återbrukstraditioner på det området.

Vi ser fram mot en höst full av politisk och kulturell aktivitet. Det ska bli kul. Fast visst sörjer vi sommaren. För att citera en djup tanke av tänkaren och högerpolitikern Eric Rasmusson (i boken "Sandflykt"): "Förvisso har varje årstid sin tjusning. Men frågan är om inte sommaren, den svenska sommaren, går utanpå det allra mesta."

En solskenshistoria

Kurser, konferenser, studieresor och dylikt är i dessa tider ofta ytterst kostbara för kommunen, särskilt när chefs-tjänstemännen ska åka första klass, bo på lyxhotell och lära sig nya chefsroller.

Ibland kan emellertid en väl sammansatt grupp av politiker, tjänstemän och fack, som företar en resa under enkla förhållanden till ett intressant studieobjekt, verkligen leda till att nya idéer fortplantar sig i den lundska myllan.

Så har skett efter det att gatu- och trafik och det sociala varit på endagsbesök i Borås för att studera servicebussar, nattlinjer och arbetsresor. Efter det kunde man nämligen föreslå att utreda liknande i Lund. Politisk enighet

uppnåddes direkt.

Detsamma kan man tyvärr inte säga om en motion från miljöpartiet som handlade om att utreda möjligheten att införa trådbussar och elbilar i staden. Trots att förvaltningen var välvillig i princip och kunde notera intressanta tekniska framsteg inom området, så ville endast vpk stödja motionärerna. Kanske dags för en liten studieresa igen. . .

FH

PS. Sedan dess har mp visat upp en elbil, som under namnet "Whisper" ska serie-tillverkas i England. Bilen kommer att kunna rulla 12 mil efter en laddning. Inköpspris 100 tusen kronor. Mil-kostnad 70 öre.

Reservation 2

I en reservation över en "Utredning om kommunens fastighetsförvaltning" skriver vpk:s representant Finn Hagberg: "Vpk:s reservation avser gatukontorets och den politiska majoritetens positiva syn på att kommunens jord och fastighetsinnehav reduceras. Vpk anser tvärtom att den gemensamma egendomen är väl värd att förvara i dessa bistra privatiserande tider.

Vad vore livet utan bibliotek, parker, skolor, badhus, daghem, sjukhus, parklekar osv? Kommunen behöver tomter och fastigheter för att i framtiden kunna bygga ut den gemensamma sektorn och därmed stärka den politiska demokratin. Det är inte lätt att äga gemensamt, men det är ett skydd för den svage och av största värde för solidariteten mellan människor."

Sommarvandring i Lund

Varför är inte Markus vackra skulptur placerad här i stället för på sin nuvarande plats på badhusets baksida där man kan få se den?, undrar Göte Bergström.

Lundabor vandrar

Varje år brukar Vpk IF:s vandringssektion besöka ett sydligt land för att i cirka tio dagar vandra med tält och packning. Förra året besteg man Olympos i Grekland och året därefter var det Donau och Wien som lockade. I år gällde det Toscana och de områden där den gamla etruskiska kulturen blomstrade.

Tjugotvå barn och vuxna hade anmält sitt intresse och därtill kom ett tiotal som önskade åka med ner till Florens, men sedan avvika och följa egna spår. Under ett par möten förbereddes resan.

Den 7 juni var det dags att äntra buss 999 och åka till Köpenhamn. Två hopfällbara cykelvagnar ingick i utrustningen för barnens skull. Tågresan gick snabbt ner till Florens och härifrån togs lokaltåg till en liten ort som hette Bucine. Här fanns en damm med guldfiskar, som barnen genast började leka i. Sedan fortsätter resedagboken: "Vi går in till byn och dricker vin och äter glass. Promenerar ut en dryg km. Det börjar skymma. Dags att slå läger på en nyslagen äng. 8 tält blir det. Syrsorna sjunger. Många fåglar i buskarna."

Nästa dag vandrar vi vidare till en by som heter Mercatelle. Vi äter ett morgonmål på ett PCI-café och provianterar i Coop. Sedan följer en ganska hård vandring upp till 850 m, där vi mitt inne i skogen finner ett angenämt vårdshus. För 50 sv kr får man en god middag och härligt vin. Dagboken: "Vi vandrar så i skogen i ett par timmar tills vi kommer fram till via Etrusca och en liten borgstad, San Gusme. Synnerligen genuin med många blomkrukor. Tälten försökte vi slå upp på en fotbollsplan, men vi blev avvisade trots att Sverige nyligen slog Italien med 1-0".

Forts på sid 4.

Lund och Öresund

Det fanns en tid då Lund hade egna Öresundsambitioner, med egen badort i Bjärred, avancerade planer på egen exporthamn och, som en sista rest, eget fritidsområde i Habo. Den tiden är förbi. Nu är det huvudsakligen de stora kustkommunerna som yttrar sej i Öresundsfrågorna. Lund får nöja sej med att delta i den regionala debatten, den som handlar om hela Skåne. Den nivån är förstås den viktigaste. Låt oss ändå, eftersom VB är en lundatidning, lägga ett lokalt perspektiv på frågan om Öresundsförbindelserna.

Arbetet och Sydsvenskan berömmar den nu aktuella utredningen för att den tar miljön på så stort allvar. Vi är inte lika imponerade och lugnade. Alla som deltagit i Bengt Nihlgårds exkursioner till Linnebjerg eller uppmärksammat iakttagit träden i stan vet att inget mindre duger än en stark nedskärning av luftföroreningarna. Utredningen säger nu att den ökade föroreningen från bilarna neutraliseras av den minskade från färjorna. Det är för det första inte sant, som bl a Skånskan har påpekat. För det andra gäller det inte Lund: hit driver inte särskilt mycket av färjornas avgaser, men däremot får vi känna av den hårda och snabba genomfarts-

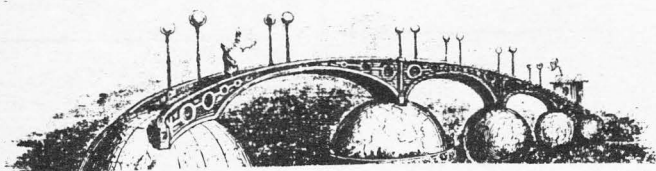
trafiken som ska ner till Limhamn.

Sturup vädrar morgonluft med en bro. Man hoppas få överta flyglinjer som inte får plats på Kastrup. Men många av dessa plan kommer att starta norrut och därmed vräka ner sina fotogenrester över de fina bokskogarna i sydöstligaste utkanten av Lunds kommun.

Utredningen vill med ekonomiska medel styra över trafiken till järnväg. Det låter bra men är inget att hänga upp långsiktiga förhoppningar på. Dels för att många bilister inte behöver betala själva utan åker på arbetsgivarens bekostnad. SAS-limousinerna kommer att rulla tätt mellan Kastrup och Ideon. Dels för att vi känner billobbys väldiga politiska styrka i ett land där Volvo t o m har en egen man i regeringen. Det blir ingen konst att i en framtid skapa en opinion som tvingar fram sänkta eller slopade brotullar.

Som ett köttben åt miljöopinionen kastar utredningen ut förslaget om att elektrifiera järnvägen Malmö-Ystad. Låt oss i Lund följa upp det och även kräva elektrisk tågtrafik till Dalby på det än så länge kvarvarande spåret!

Närmast på dagordningen står dock en intensifierad kamp mot bilbron över Öresund. Stöd Motlänken!

Pressgrannar

I Lund anser många vpk-are att man inte ska avvisa alla förbindelser över Sundet, utan att man aktivt ska arbeta för en järnvägstunnel, för att på så vis ge ett alternativ till bilarna. I framtiden hägrar ju möjligheten av snabbtåg genom Europa, och med en järnvägstunnel mellan Köpenhamn och Malmö (plus den redan beslutade under Storebelt) kan man komma torrsködd ända ner till Medelhavet. Det verkar nu som om Per Gahrton är inne på samma linje (SDS 19.8).

realistiskt. Brobygget kan bli en gigantisk Fermenta-affär!

Ska vi då inte ha någon fast förbindelse alls? Svar: Kanske. Men inte för bilar. Däremot är det tänkbart att en tåg tunnel skulle få fler för- än nackdelar. Framförallt skulle den kunna fungera som ett lyft för tågtransporter och en broms för lastbilstrafiken. Många tekniska experter har ju också ifrågasatt bygge av en bro när modern teknik för tunnlar skulle medge att många miljö- och olycksrisker undviks.

Först ett rejält nej till bilbro. Sedan grundligt utredning om tåg tunnel!

PER GAHRTON

Eftersommar

Så är det dags att återuppta de gamla rutinerna, förhoppningsvis förnyade av sommarens förfriskningar. Det är också dags att berätta vad man har sett och upplevt och jämföra intryck.

Från Sjöbo och Bologna
Jag kan t ex berätta att på Sjöbo marknad kunde man i år köpa kalsonger med texten "AIDS-testad" på framsidan. Det är inte som jag försöker vara rolig, jag vill bara försöka fånga tidsandan.

Så kan jag berätta från Bologna att det mycket riktigt är en gammal kulturstad där man har farit varsamt fram med den gamla stadskärnan. Men det är ett normalt italienskt stadsbilde och om Tarcisio Bommarco (vpk) i fullmäktige försöker hävda att det skulle vara någon sorts föredöme i trafikfrågor, så tro inte på honom. Kommunistpartiet gick också tillbaka i Bologna, från 48 till så där 45 procent vid valen i juni. Men det var nog inte därför.

Ett vänligt stöd

Jag ser att debatten om vänsterns förhållande till Miljöpartiet nu börjar komma ifatt vår praktik i Lund. Inga formella allianser alltså, men ett vänligt stöd. Javisst, se på hur Finn Hagberg (vpk) slogs i Gatunämnden för Miljöpartiets motion om att låta kommunens trafikvakter övervaka förbudet mot tomgångskörning. Nämndens miljöpartist hade väl annat för sig och sossarna kunde karakteristiskt nog inte tänka sig tanken. Jag läser och hör hur Ingvar Carlsson och några till försöker lägga om kursen och säga att socialdemokraterna ska bli ett parti som bryr sig om miljön och det är ju sympatiskt. Men det är en tung uppgift. Här i Lund har socialdemokraterna gått tillbaka i val efter val i drygt femton år, till icke ringa del pga sin okänslighet för stadsmiljöfrågor. Men att överge betongpartihållningen är det inte tal om. Innan ännu Västra Ringen är byggd planeras nu Östra Ringen, allt medan skogen dör.

Kärlek och politik

Det enda ämne som kan mäta sig i intresse med politik är kärlek och när det då handlar om både kärlek och politik blir det något extra. Det finns alltså ingen anledning att beskrämma sig över det både breda

och djupa intresse som kommit riksdagsledamöterna Svensson (vpk) och Winberg (s) till del.

Jag finner däremot snacket om politiska resor kontra privatresor löjligt, åtminstone i detta fall. Envar som har haft någon som helst kontakt med Jörn vet att han kan tala om politik dygnet om. Det är bl a på grund av denna politiska energi som vi har placerat honom i riksdagen. Min enkla förmodan är att Jörn bedriver politik i alla lägen. Borgare tenderar att se politik som en hobby eller fritidssysselsättning man bedriver åtskilt från andra hobbies, t ex golf eller umgänge med fruntimmer (karlar). Inom vänstern är vi - det är min erfarenhet - mera för ett integrerat liv.

Men det vore väl synd om debatten skulle stanna där. En reflexion är att vänstern och Vpk just nu har stora behov av att rekrytera sympatisörer och medlemmar. Kärleksfull närkontakt är då den allra bästa metoden, har det visat sig. Fler av oss borde nog gå ut i den typen av partiarbete. Om det finns fler frivilliga kanske vi skulle kunna bilda en liten rekryteringspatrull?

Ja, det är mycket man kan nojsa med, men nu tänker jag bli allvarlig. Jag fäste mig vid en liten men signifikant detalj i pressreferaten av reseverksamheten. Det framkom i redovisningen att Winberg vid sina resor till och från Arlanda som regel inte begagnade sig av flygbussen utan av taxi. Det är naturligtvis bekvämare och snabbare att åka taxi än flygbuss, det kostar bara cirka fem gånger mer, dvs nu betalade ju staten. Det har den väl råd till, det är inte det. Men riksdagsledamöten väljer här att inte dela flygbuss med försäljningsingenjörerna och charterresenärerna.

Den nya klassen

Min invändning mot riksdagsmännens sätt att leva och resa är att de avskärmar sig från vanliga människors liv och erfarenheter. En VPK-riksdagsman må ha de bästa värderingar och en brinnande ande, men om han/hon delar sin vardag med den ekonomiska

eliten är loppet snart kört. Det ligger ett pedagogiskt och politiskt värde i att tvingas plocka fram sina smörgåsar (två med korv, två med ost) i Alvesta i stället för att svina ner luften med de andra jet-setterna.

Jag är inte dummare än att jag ser dilemmat och motargumenten: Varför ska inte riksdagsmännen, folkstyrets främsta symboler och representanter ha de allra bästa arbetsvillkor vi kan erbjuda? Just Jörn har sedan länge argumenterat för bättre resurser åt riksdagsmännen, t ex sekreterare. Här ska man möta kanslihus, organisationer, företag och påtryckningsgrupper som i regel har stora ekonomiska resurser. Varför ska riksdagsmännen göra jobbet med ena handen bakbunden av en klen ekonomi? Skulle de inte ens få fria flygresor, det har väl varenda företagare?

Gudarna ska veta att riksdagsmannalivets charm är begränsad och jag vill än en gång uppmana till läsning av Per Garthons lysande skildring i hans avhandling. Den vardagliga tristessen och maktlösheten hos den genomsnittlige riksdagsledamoten skildras på ett så övertygande sätt att det närmast verkar naturligt att ledamöterna efter hand berusade letar sig bort till de prostituerade på Malm-skillnadsgatan. Då har Jörn ställt upp en motbild: en halverad riksdag med en elit av riksdagsmän försedda med den bästa service, inte alltför olik den amerikanska senaten. Argumenteringen är lika övertygande som när man jämför yrkessoldater med en värnpliktsarmé.

Yuppies

Jag tvekar inte i valet, jag ser hellre bondska riksdagsmän av det gamla snittet som själva får hålla reda på sina brev och sina telefonsamtal och som jag vet är någorlunda nära sina väljares erfarenheter

vad gäller ekonomi, samhällsservice och transporter. Skulle ni lita på den effektiva elit av yrkespolitiker Jörn drömmer om? Yuppies, den nya klassen, nomenklatura det är vad det är. Nej låt oss hålla på gamla värden: Att sitta i riksdagen är en ära och skyldighet för en medborgare som har sin kamraters förtroende. Det är en plats som får vara sin egen belöning och som mår väl av distans och rotation. Jörn har på ett lysande sätt fyllt sin plats, men han har redan suttit för länge.

Inte nu heller

Det råder en egendomlig tystnad efter lanseringen av bil-tågbron över Öresund. Jag trodde motståndet var brutet av de hårda vintrarna och de usla trafikförhållandena och i stället tycks allt fler människor säga nej till bilarna. Och fortsätter broförespråkarna att hävda att en omfattande ökning av biltrafiken i Sydvest-skåne skulle ge förbättrad miljö. tror jag att de tappar i trovärdighet. I Stockholm sitter regeringen och verkar sur över att inte skåningarna brister ut i tacksägelsekörer för att den räddat deras landsända. Sydsvenskan skriver pliktskyldigt ledare efter ledare, men man börjar se mellan raderna att skribenterna anar att det blir nog inte som man vill

Vårdbiträden till aktion

SKAF:s medlemmar i äldreomsorgen höll torgmöte en lördag i maj och samlade in ett antal underskrifter från lundaborna på en lista med krav på förbättringar inom äldreomsorgen. De begärde att få komma och överlämna kraven till socialnämndens ordförande Hans Håkansson (m). Men Hans Håkansson förklarade att han inte hade tid. Vårdbiträdena gav sig utan tog sig till nämndens sammanträde i sällskap med pressen. Hans Håkansson tog emot dem mycket besvärad och lade listorna i sin hög med papper. När vpks Ulla Hansson frågade vad listorna om, ville Hans Håkansson inte svara. Först efter sammanträdet fick ledamöterna i nåder komma fram och titta.

Sedan Hans Håkansson fått motta namnlistorna med cirka tusen namn har personalen inte hört någon som helst reaktion, varken från förvaltningen eller från socialnämndens ledning.

SKAF:s kvinnor i äldreomsorgssektionen låter sig numera inte hejdas. De lovar att fortsätta sina aktioner. Det är våra medlemmar inne på, säger SKAF:s representant.

denna gången heller.

Vad man ska göra? Tja, mitt förslag är nog att stödja inrättandet av en fast Öresundsförbindelse, baserad på järnväg. Vi kan ju börja med att agitera för detta inom Vpk där man i Stockholmstrakten tycks ha fått för sig att det här gäller att slå vakt om sjöfarten. För all del, låt oss medan vi väntar förbättra och förbilliga båtförbindelserna och göra dem miljövänligare. Men det är väl klart att vi vill ha tåg till Köpenhamn.

Lucifer

Från det kommunala

Utspel bara luft?

Socialnämndens ledartrio Hans Håkansson, Tove Klette och Lars Bergwall har gjort ett nytt utspel som slagits upp i tidningarna. Det har kommit på att daghemskön i Lund är lång och att föräldrar föredrar daghem som omsorgsform! De har upptäckt att speciellt i centrum, på Gunnesbo och Östra Torn är det många barn i kön.

Nu har borgarna sån tur att de har pengar över på kontot för dagmamnor. De pengarna kan användas till tre nya barnstugor i stället. Fiffigt!

Ännu fiffigare tycker nog borgarna det är att på de här nya daghemmen direkt införa 90-talets barnomsorg med stora åldersindelade barngrupper. Antagligen kommer föräldrarna inte att protestera när valet står mellan dålig barnomsorg eller ingen barnomsorg alls.

Genom dagstidningarna får man lätt intrycket att borgarna nu ska göra något radikalt för att lösa föräldrars problem med barnomsorgen. I själva verket blir det bara ett nyttillskott på 120 platser. Och kön är på minst 500 barn.

Eller så blir det kanske ingenting. Hela utspelet kan vara ett jippo för tidningarna. De pengar som blir över på dagmamorna är nämligen redan "intecknade". Hans Håkansson, Tove Klette och Lars Bergwall har satt upp över-skottet från dagmamorna på en lista över sådant som kan prutas bort när borgarna ska skära kommunens verksamhet inför nästa år.

Knapp majoritet, sa Hellsvik

Gun Hellsvik, kommunstyrelsens moderata ordförande, skriver apropå att fullmäktige beslutat säga ja till en vpk-motion om vänortarbete med Leon i Nicaragua, att beslutet togs med mycket stor majoritet. Ändå kommer naturligtvis den borgerliga kommunledningen att verkställa besluta, tillägger hon sötsurt.

I själva verket antogs vpk-motionen med betydligt större majoritet (34-39) än de flesta andra beslut i Lunds fullmäktige, vilka brukar sluta med röstetalen 33-32. Men vid sådana tillfällen brukar det inte höras något från Hellsvik om att majoriteten är knapp.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:
Postnummer: Postadress:

Lönsboda i våra hjärtan

Vpk Skåne lyckades även i år genomföra ett sommarläger vid Hjärtasjön. Som vanligt var det mest lundabor som njöt av tältlivet vid den lilla abborrsjön. Det gick att padla och fiska, men bada var kallt, tyckte alla utom ett och annat livsglatt barn med fast hull.

Blåbär fanns det en del och ganska mycket svamp. Det var inte ovanligt med stekt kantarell på kvällsmackorna. Visst hade man önskat sig bättre väder, men det är hemtrevligt när regnet smattar mot tältduken och morgonens varma choklad serveras av matlaget.

Spökrundan i den mörka skogen ansågs i år hålla hög klass. Den handlade om hur pesten härjade i det medeltida Lönsboda. Även de två festerna i ladan med musikinslag och sketcher var lyckade.

När det gäller studierna på förmiddagen minns man kanske mest Tomas Petersons presentation av en undersökning om Skånepartiet i Malmö. Eftersom den kommer ut i bokform först i höst är den lite hemlig, men så mycket kan sägas som att Carl P Herslow anser sig ha blivit rättvist behandlad. Forskarna har inte kunnat undgå att se att Calle också har sina charmiga sidor.

Även nästa år planeras ett sommarläger. Den nya ansvarsgruppen består av: Monica Arnoldsson, David Edgerton och Göran Hellberg.

Mjau

Reservation 1

I reservation till en motion om eldrift mm i lundatraffiken säger vpk-aren i gatu- och trafiknämnden bl a: "Vpk stöder de fyra första attsatserna som innebär att vi tycker det är dags att utreda möjligheterna till elfordon i Lund. En universitetsort som Lund borde gå i spetsen för att pröva framtidens miljövänliga teknik, men de andra partierna anser tydligen att Lund ska åka snålskjuts på andra kommuners experimenterande."

Två världars skolhistoria

I anledning av Magleskolans 150-årsjubileum skrev Inger Rudberg en skolkrönika, "Ett gammalt skolhus i Lund", som kom ut i våras. Av en händelse är det knappt två år sedan en annan lundaskola jubilerade under buller och bång och för-sågs även den med jubileumshistorik.

Jag avser "Katedralskolan i Lund 1085-1985" av Gulli Ekholm. Böckerna speglar två mycket olika världar. Katedralskolan har – trots perioder av stagnation – alltid varit överklassens skola. Här utbildades präster och annan blivande överhet. Inte så att skolan och dess elever alltid haft det ekonomiskt väl förspänt. Tvärtom. Men anknytningen till domkapitel och senare till universitetet har varit bestående i 900 år.

Fattigundervisning

Omsorgen om de fattigas skolundervisning är i detta perspektiv ett sent påfund. Visserligen ombesörjde kyrkan tidigt viss fattigundervisning – i Lund dokumenterat sen tidigt 1700-tal. Men vid 1800-talets början gällde fortfarande att läraren vanligen var en avdankad knekt eller arbetskarl med begränsade kunskaper och att skolan var ambulerande, dvs höll till i ett rum hemma hos läraren. 1835 rapporterades 150 elever i ett sådant klassrum. Läromedel var det givetvis inte tal om.

På 1830-talet arbetades det engagerat för att skaffa bättre lokaler till Katedralskolan. Samtidigt kunde man med hjälp av de sk Hunnerupsmedlen – en donation från dansktiden till fattigvården i Lund – bygga ett hus för fattigskolan i Magle stora kyrkogata. Eftersom Katedralskolans nya lokaler då – 1836 – inte var färdiga och man höll till i ett fallfärdigt hus vid domkyrkan, föreslog biskop Faxé att Katedralskolan skulle disponera det nya skolhuset. Fattigskolan kunde ju överta det fallfärdiga. Så blev det inte. Men att tanken alls uppstod visar väl på Katedralskolans förankring i samhället.

Välgörenhetsdamer

Inger Rudbergs historik beskriver medryckande och intressant hur under 1800-talet kvinnor ur borgerskapet engagerar sig i och även direkt genomför delar av fattigundervisningen – med speciell inriktning på undervisningen av flickor. Det är också en beklämmande – fast dräplig – historia att läsa hur manssamhället kuppstat tar över verksamheten från de omyndiga damerna, dock först när den utvecklat sig själv. Damerna lät sig emellertid inte förtrötta, utan arbetade vidare långt in på 1920-talet med småskolor, skolbarnshem och kindergarten – allt sådant som nu samhället tar ansvar för.

Två världar

Gulli Ekholm beskriver i sin bok en i alla avseenden mansdominerad skola dit flickor fick inträde först på 1930-talet. En skola med statliga bidrag och akademiskt utbildad lärarkår. Inger Rudberg visar oss Magleskolans tillkomst i sammanhang med fattiglund – en värld fjärran från Katedralskolan. I avsnitten om de borgerliga "välgörenhetsfruntimrens" engagemang i skolfrågor synliggörs ett viktigt stycke kvinnohistoria. Att läsa böckerna parallellt ger ett bra perspektiv på skolans historia.

FEST PÅ KLOSTERGÅRDEN

Söndag kl 13 börjar feste på Gröningen, vid köpcentret. Bruks-hundklubben har uppvisning, ponnyridning för barnen mm. Arrangör är ABF, hyresgästföreningens kontaktkommitté och byalaget. Vackert väder är beställt hos John Pohlman.

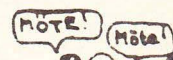
Lundabor vandrar

Forts från sid 1.

Vi fann dock en ny tältplats i närheten. Nästa dag regnade det under morgontimmarna, några skavanker börjar ge sig till känna. En öm fot här, ett värkande knä där, träningsvärk. skav. Men livet går vidare. Vi noterar att örtrikedomen utmed vägarna är imponerande. Tydligen sprutar man inte lika mycket här som i Sverige. Vi närmar oss Siena, men innan vi kommer fram övernattar vi vid en flod. "På kvällen ser vi eldflugor och en näktergal sjunger intensivt hela natten".

Morgonens vandring startar redan kl 08, för det är en smula kallt och trist att sitta stilla och rugga. "Vid 11-tiden tränger vi in i Siena. Rakt in till Stortorget där vi samlar ryggsäckarna i en hög, utser vakter och sprider oss i staden. Hemskt mycket turister. Ryktet om bilfritt centrum är överdrivet. Förbud tycks enbart gälla bussar och husvagnar." Siena är intressant för här har man haft stadsdelsnämnder sedan medeltiden, något som man på försök ska införa i Lund i år. Jag köper en flagga från 17:e stadsdelsnämnden och åter en god måltid på komage. Det är dyrt att leva i en italiensk storstad, så gruppen vandrar samma dag ut ur Siena och slår läger på ett fält vid en vägkorsning. Ska vi överleva natten? Försättning i nästa nummer.

FH

BLÅSORKESTERN. Fre 21.8 kl 14 avfärd från Clemenstorget till Hanöinternatet. Efterslänrare far från samma ställe lö 22.8 kl 6 prick! Vid ändringar i sista stund ring Gunnar Sandin, tel 135899.

Kompol har möte på vpk-lokalen må 24.8 kl 19.30. Beredning av fullmäktige.

VECKOBLADET

Detta VB-nummer gjordes av Lars Borgström och Gunnar Sandin.

Kontaktdirektör för nästan nummer Gunnar Sandin, tel 135899.